

PROJEKT BUDOWLANY

INSTALACJA GAZOWA

DO PROJEKTU:

wewnętrznej instalacji gazu dla rozbudowy nadbudowy i przebudowy budynku
remizy O.S.P. w Niedarach

INWESTOR:

Gmina Drwinia
32-709 Drwinia 57

LOKALIZACJA:

Niedary dz. nr.259

PROJEKT ZAWIERA:

I. CZĘŚĆ OPISOWA

II. CZĘŚĆ RYSUNKOWA

1. RZUT PARTERU – SCHEMAT INSTALACJI GAZU

SKALA 1:50

2. AKSONOMETRIA INSTALACJI GAZU - SCHEMAT

SKALA -

3. SCHEMAT UKŁADU REDUKCYJNO POMIAROWEGO

SKALA -

SPRAWDZIŁ:

.....

PROJEKTOWAŁ:

.....

Październik 2015r.

**OPIS TECHNICZNY WEWNĘTRZNEJ INSTALACJI GAZU
DLA ROZBUDOWY NADBUDOWY I PRZEBUDOWY BUDYNKU
REMIZY O.S.P. W NIEDARACH NA DZIAŁCE NR. 259**

1. PODŁĄCZENIE INSTALACJI GAZU

Dla projektowanej rozbudowy nadbudowy i przebudowy budynku remizy O.S.P. w Niedarach doprowadzony będzie przyłącz gazu średniego ciśnienia do skrzynki zlokalizowanej w linii ogrodzenia. Przyłącz zostanie zaprojektowany w II etapie. Lokalizacja skrzynki gazowej w linii odrodzenia wg. projektu Zagospodarowania. Na ścianie zewnętrznej budynku zostanie zamontowany zawór odcinający.

2. WEWNĘTRZNA INSTALACJA GAZU

Od szafki gazowej umieszczonej w linii ogrodzenia poprowadzona będzie wewnętrzna instalacja gazu do projektowanej rozbudowy budynku Remizy O.S.P. Na ścianie budynku zostanie umieszczony zawór odcinający. Przejście rurą instalacyjną do wnętrza budynku należy wykonać w tulei ochronnej, a wolna przestrzeń wypełnić pianką poliuretanową. Przewód gazowy, od którego wykonane zostaną odgałęzienia do poszczególnych projektowanych przyborów gazowych o średnicach jak pokazano na rozwinięciu instalacji. Do wykonania instalacji należy użyć rur stalowych czarnych bez szwu wg. PN-80/H-74219. „Rury stalowe bez szwów walcowane na gorąco ogólnego zastosowania” Połączenia poszczególnych odcinków rur należy wykonać przez spawanie.

Przewody gazowe należy prowadzić ze spadkiem do zaworu odcinającego na powierzchni ścian wewnętrznych w odl. 2 cm od tynku lub w specjalnych bruzdach wykutych w ścianie z wyjątkiem piwnic i ścian zewnętrznych, gdzie przewody należy prowadzić w odległości 3 cm od ścian.

Bruzdy z przewodami gazowymi należy wypełnić suchą zaprawą cementową, łatwą do usunięcia w razie kontroli przewodów. Zaprawy wapienne i gipsowe są niedopuszczalne. Przy przejściach przez przegrody konstrukcyjne (ściany, stropy), przewody prowadzić w rurach ochronnych, które winny wystawać po 3 cm z każdej strony przegrody.

Przewody na ścianach zamocować za pomocą haków lub uchwytów rozmieszczonych w odl. 1,5 - 2,0 mb. Rozwiązania techniczne instalacji gazowej powinny umożliwić samokompensację wydłużeń cieplnych oraz eliminować ewentualne odkształcenia instalacji wywołane deformacją lub osiadaniem budynku. Przewodów nie wolno układać na strychach i pod podłogą. Po komisyjnym odbiorze instalacji przy udziale Dostawcy Gazu, całość instalacji należy zakonserwować przez dwukrotne pomalowanie farbą rdzo ochronną.

Prowadzenie przewodów gazowych wzdłuż innych instalacji:

- 10 cm od pionowych przewodów wod-kan. i c-o,
- 15 cm nad przewodami poziomymi wod.kan,
- 15 cm pod poziomymi przewodami c-o,
- 10 cm nad puszkami z rozgałęźnymi zaciskami instal-elekt,
- 60 cm od urządzeń elektrycznych iskrzących.

W przypadku skrzyżowania instalacji gazowej z innymi instalacjami należy instalację gazową oddalić o 20 cm. Przed przyborami zamontować kurki odcinające, przelotowe na wysokości min. 0,7 m od podłogi.

Dopuszcza się montowanie kuchni gazowej z instalacją za pomocą węży elastycznych posiadających certyfikat o dopuszczeniu do montażu na instalacji gazowej.

Do podłączenia przewiduje się przybory gazowe odpowiadające wymogom Zarządzenia Głównego Inspektora Gospodarki Energetycznej z dnia 20.07.1984r. (MP nr 20/84 poz. 139) w sprawie uzgodnienia produkcji i importu urządzeń energetycznych wraz z późniejszymi zmianami.

Zainstalowanie przyborów gazowych wymaga zachowania od innych instalacji takich samych odległości jak dla instalacji gazowych. Przybory gazowe mogą być montowane w odległości nie mniejszej niż 0,5 m od drzwi i okien.

Całość instalacji wykonać zgodnie z warunkami technicznymi wykonania instalacji gazowej oraz Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 12 kwietnia 2002 r.

3. WENTYLACJA POMIESZCZEŃ I ODPROWADZENIE SPALIN.

Pomieszczenia w których będą instalowane urządzenia gazowe muszą posiadać zapewnioną wentylację grawitacyjną o wymiarach 14x14 cm i być wyposażone w kratkę zamontowaną w odległości nie większej niż 15cm od górnej krawędzi kratki od sufitu. Drzwi tych pomieszczeń winny posiadać podcięcia (kratki) w dolnej części lub otwory o ogólnym przekroju nie mniej niż 200 cm² i otwierać się na zewnątrz.

Kubatura pomieszczenia w którym będzie zamontowany kocioł pobierający powietrze z tego pomieszczenia nie powinna być mniejsza niż 8,0 m³ w przypadku kotłów z zamkniętą komorą spalania nie mniejszą niż 6,5 m³, a wysokość pomieszczeń nie mniejsza niż 2,2m. Spaliny kotła odprowadzić prawidłowo do kanału kominowego za pomocą przewodu powietrzno-spalinowego wg. karty katalogowej producenta wykonanego z blachy stalowej kwasoodpornej. Przewody wentylacyjne i spalinowe winny być wyprowadzone 0,6 m ponad poziom kalenicy przy pokryciu palnym i 0,3 m nad połac dachową przy pokryciu niepalnym. Badanie przewodów spalinowych powinien dokonać powinien dokonać Uprawniony Rejonowy Zakład Kominiarski.

4. SPRAWDZENIE INSTALACJI.

Instalację powinien wykonać koncesjonowany Zakład Instalacyjny z uprawnieniami do wykonania instalacji gazowej. Wewnętrzna instalacja gazowa pomiędzy jej wykonaniem a oddaniem musi być sprawdzona przez uprawnionego wykonawcę w obecności Inwestora. Sprawdzenie polega na:

- kontroli zgodności wykonawstwa z projektem,
- kontroli jakości wykonania,
- kontroli szczelności.

5. PRÓBA SZCZELNOŚCI.

Próbie szczelności należy wykonać zgodnie z polską normą PN-M-34503:1922. Próbę rurociągów przeprowadza się odrębnie dla części instalacji przed gazomierzem oraz odrębnie dla pozostałej części instalacji. Główną próbę instalacji przeprowadza się na instalacji nie posiadającej zabezpieczenia antykorozyjnego, po jej oczyszczeniu, zaślepieniu końcówek, otwarciu kurków i odłączeniu odbiorników gazu.

Manometr użyty do przeprowadzenia głównej próby szczelności powinien spełniać wymagania klasy 0,6 i posiadać świadectwo legalizacji. Ciśnienie czynnika próbnego w czasie przeprowadzania głównej próby szczelności powinno wynosić 0,05MPa. Dla instalacji lub jej części znajdującej się w pomieszczeniu mieszkalnym lub w pomieszczeniu zagrożonym wybuchem, ciśnienie czynnika próbnego powinno wynosić 0,1MPa.

Wynik głównej próby szczelności uznaje się za pozytywny, jeżeli w czasie 30 min. Od ustabilizowania się ciśnienia czynnika próbnego nie nastąpi spadek ciśnienia. Zabrania się przeprowadzania próby szczelności przez napełnienie instalacji wodą lub innymi cieczami.

6. UWAGI KOŃCOWE.

Roboty instalacyjne należy wykonać zgodnie z „Warunkami Technicznymi Wykonania i Odbioru Robót Budowlanych część II” oraz z obowiązującymi normami i przepisami.

Montaż urządzeń powinien być wykonany przez firmy udzielające gwarancji na urządzenia i zapewniające serwis. Do wykonania instalacji należy używać materiałów i urządzeń posiadających dopuszczenie do stosowania w budownictwie, aprobaty techniczne oraz certyfikaty.